

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822201116
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5822201116.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobcu: U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, V. Q., zast.: Advokátska kancelária STEHURA & partners, v.o.s., Dolný val 574/7, Žilina, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast.: AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 190 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.05.2022 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 190 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 30.06.2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500120397, na základe ktorej jej mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 750 eur. Predmetná zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a pre jej kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadoval, aby všetky zákonom požadované podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli presne uvedené v písomnej zmluve, pričom predmetná zmluva tieto podmienky nespĺňala. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa podala na Okresnom súde Námestovo žalobu o vydania bezdôvodného obohatenia, ktorej žalobe súd vyhovel a rozsudkom č. 13Csp/14/2020-71 zo dňa 07.07.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.2022 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 379,76 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 379,76 eur od 15.12.2020 do zaplataenia. Žalobkyňa ďalej poukázala na ust. § 3 ods. 5 z. č. 270/2007 o ochrane spotrebiteľa, ktoré ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Primerané zadostučinenie môže pozostávať i z náhrady morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť, keďže nie vždy vrátením neoprávnene zaplataených finančných prostriedkov sa všetko zhojilo. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia zákon o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Táto závisí od úvahy súdu. Žalobkyňa poukázala na to, že v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bola nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty a to až do doby právoplatného ukončenia vo

veci samej. V danom prípade neexistovala len potenciálna hrozba ujmy, ale reálne majetková ujma aj vznikla. Vzhľadom na absenciu zákonných inštrukcií ako správne určiť výšku primeraného finančného zadosťučinenia, je pri jeho určení potrebné vychádzať zo sumy, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil. Za jedinú, objektívne a exaktné kritérium pri určovaní výšky sumy primeraného finančného zadosťučinenia je suma, o ktorú sa chcel dodávateľ v základnom konaní bezdôvodne obohatiť, alebo sa v základnom konaní na úkor spotrebiteľa aj skutočne obohatil (napr. rozsudok KS ZA zo dňa 31. 08. 2021 sp. zn. 11CoCsp/27/2021). V prípade žalobkyne to bolo o sumu 384,73 eur. Ak teda majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, je polovica zo sumy o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil minimálna na dosiahnutie tohto cieľa (napr. uznesenie KS v Poprade zo dňa 04.10.2016, sp. zn. 3Co/53/2016). Z uvedených dôvodov žalobkyňa žiada priznať finančné zadosťučinenie v sume 190 eur, ktorú považuje za primeranú.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.06.2022 poprel tvrdenia žalobkyne o dôvodoch a výške ňou uplatneného nároku. Uviedol, že žalobkyňa v podanej žalobe neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by zodpovedala právnej povahe finančného zadosťučinenia a teda by odôvodnila ich žalobnú požiadavku. Žalobkyňa si neuplatňuje primerané finančné zadosťučinenie na základe konkrétnych, označených a preukázaných aspektov nemajetkového charakteru. Jej postup je v rozpore nielen s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Cdo/127/2017), ale napríklad aj Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie vo veci sp. zn. 9Co/61/2018). Spôsob určenia výšky finančného zadosťučinenia, ako sa uvádza v podanej žalobe, nemá oporu v žiadnej právnej norme a ani v žiadnej skutkovej okolnosti, ktorá by bola v žalobe tvrdená a žalobkyňou preukázaná. Právna úprava § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 z. z. teda vychádza z primeranosti zadosťučinenia. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žaloba neobsahuje žiadny dôvod a ani tvrdenie preukazujúce, že suma 190 eur je primeraná. Požadovaný nárok je neprimeraný, pričom ani žalobkyňa sama v podanej žalobe neoznámila skutočnosti preukazujúce jeho primeranosť. Žalovaný nesúhlasí ani s tým, že primerané finančné zadosťučinenie by malo mať sankčný charakter, nakoľko toto objektívne nemá sankčnú povahu, pretože ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne alebo trestné právo. To potvrdzuje aj právny názor v uznesení Krajského súdu v Prešove 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018, podľa ktorého podstatou primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Žalobkyňa uviedla, že sa úspešne domohla súdnou cestou vyslovenia porušenia jej práv tým, že bola určená „bezúročnosť a bezpoplatkovosť“ úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyňi bezdôvodné obohatenie. Je teda zrejmé, že žalovaný od žalobkyne prijal plnenie, na ktoré nemal nárok a pokiaľ by sa žalobkyňa nedomáhala súdnou cestou vydania tohto bezdôvodného obohatenia, bol by si žalovaný ponechal tieto finančné prostriedky. Z uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že v danom prípade je splnený jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, t.j. úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Podľa žalobkyne ak majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, je polovica zo sumy o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil minimálna na dosiahnutie tohto cieľa.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.10.2022, na ktoré sa nedostavil žalovaný. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast ako aj neúčast žalovaného na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 23.09.2022, v ktorom súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, na ktorom pojednávaní právny zástupca žalobkyne zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach.

6. Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, pripojeným spisom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13Csp/14/2020, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 30.06.2015 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500120397, v zmysle ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 750 eur.

Predmetný úver sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 23,50 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť predstavovala sumu 1 062 eur táto suma pozostávala z úveru, úrokov za celú dobu čerpania úveru a poplatku za poskytnutie úveru. Predpokladaná RPMN predstavovala 25,31 % a ročná úroková sadzba 17,42%. Priemerná RPMN za úver predstavovala 37,67% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 75 eur.

8. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 13Csp/14/2020-71 zo dňa 07.07.2021 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 379,76 eur od 15.12.2020 do zaplattenie (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Zároveň priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok III.). V uvedenom rozsudku súd vyslovil bezúčnosť a bez poplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úveru č. 8500120397 zo dňa 30.06.2015, nakoľko zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z. z., teda dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže v zmluve nebola riadne uvedená RPMN. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný na základe predmetnej zmluvy vyplatil žalobkyni sumu 675 eur, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1 059,73 eur. Žalobkyňa tak žalovanému zaplatila navyše sumu 384,73 eur. Keďže väčšina splátok bola žalobkyňou uhradená v období od 10.08.2015 do 15.06.2017, uplatnila si z dôvodu premlčania len sumu 379,76 eur. Uvedená suma predstavovala bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré získal bez právneho dôvodu a ktoré bol v zmysle predmetného rozsudku povinný vydať žalobkyni. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 10CoCsp/50/2021-106 zo dňa 28.02.2022 tak, rozsudok vo výroku II. zostal nedotknutý a potvrdil rozsudok prvej inštancie vo výrokoch I. a III. Zároveň priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Rozsudok tunajšieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa vo výroku I. a III. dňa 21.07.2022 a vo výroku II. dňa 18.08.2021.

9. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení veriteľa uzatvorili dňa 30.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úveru revolvingového typu č. 8500120397, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva, teda aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. V tomto prípade ide o ustanovenie, ktoré neupravuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Rovnako tak samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Súdu tak nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, keďže stačí ak táto ujma tu je, pričom nezáleží, či ujma spotrebiteľovi aj

reálne vznikla. Jedinou podmienkou, ktorá musí byť splnená na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a jeho preukázanie, čo v prejednávanej veci splnené bolo, keďže sa žalobkyňa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. januára 2019, v ktorom tento uvádza „pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia.“

12. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 13Csp/14/2020-71 zo dňa 07.07.2021 mal súd preukázané, že žalobkyňa na súde úspešne uplatnila nárok z titulu porušenia jej práva ustanoveného osobitnými predpismi, kedy bol žalovaný zaviazaný povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 379,76 eur s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tak má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva zodpovedá. V prejednávanej veci je týmto subjektom žalovaný, ktorý so žalobkyňou uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., čím podľa súdu došlo k porušeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov a žalobkyni tak vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

13. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritériá pre jej určenie. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľov. Zároveň ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Vzhľadom na uvedené súd považoval žalobkyňou uplatnenú sumu 190 eur za primeranú, a to aj s poukazom na to, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, pričom následne sa musela na súde žalobou podanou v roku 2020 domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Uvedené konanie pritom z dôvodu odvolania žalovaného právoplatne skončilo až dňa 21.04.2022, čo znamená, že žalobkyňa bola počas tejto doby v neistote, či bude jej nároku vyhovené. Priznaná suma tak podľa názoru súdu reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Zároveň je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade porušenia ochrany spotrebiteľa a úspešného uplatnenia práva.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, kedy boli splnené predpoklady na priznanie finančného zadosťučinenia, súd žalobe žalobkyne vyhovel a priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 190 eur.

15. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bola žalobkyňa v konaní plne úspešná, pretože súd žalobe vyhovel, priznal jej súd voči neúspešnému žalovanému právo na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.